

възхищенный-тъ народъ отъ радость извика велегласно :
« Да привѣ Асень царь на многая лѣта; Асению царю Българскому многая лѣта : и Ивану блаженнѣйшему Патріарху Търновскому и всея Българіи многая лѣта ! »

И тѣй съ вѣнчаваніе-то на Асень Българско-то царство пакъ ся възобнови , но за да получеше Българія пълнѣ свободѣ трѣбаше да ся пролѣе еще много кръвь. Гърцы-тъ ся трудяхъ да смирътъ както да е Българи-тъ; но Асень заедно съ брата си Ивана, поведохъ български-тъ войници, изгонихъ сички-тъ Гърцы отъ Българіѣ и послѣ нападнахъ и упостошихъ Тракиѣ. Тогавашный Гръцки Императоръ Исаакъ самъ тръгна съ голѣмъ силѣ противъ нихъ, и магарь да ги принуди да ся дръпнѣтъ въ предѣли-тѣси, но Асень и Петръ приминахъ въ Влашко, усилихъ войскѣ-тъ си, къту смѣсихъ въ неѣ Власи, нападнахъ пакъ на Гръцко и разбихъ едни-тъ часть отъ Исааковѣ-тъ войскѣ, а другѣ-тъ принудихъ да бѣга. Еще подирь нѣколко рѣшительны побѣды Българи-тъ принудихъ Гърцы-тъ на мирь. На този миръ Българско-то царство ся утвърди вече (1186 г.). То ся простираше по сичкѣ Българіѣ и въ Влашко.

Този миръ ся продѣлжава четири години, въ които Асень ся занимава съ вѣтрешно-то устройство на господарство-то си. На това му помагаше твърде много и Търновскій-тъ патріархъ Теофилактъ, който ся стараяше и за развитіе-то на българскѣ-тъ книжнинѣ и искаше да ѣвъзвыси на такъвъ смѣщъ стѣпень, въ коѣто ся е намирала